Nr 133.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till stationerande av bevakningsfartyg vid rikets kuster för åstadkommande av ordning och skydd vid fiskets bedrivande; given Stockholms slott den 12 februari 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Sven Linders.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 februari 1926.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Efter gemensam beredning med chefen för försvarsdepartementet anför departementschefen, statsrådet Linders:

I punkten 105 under nionde huvudtiteln av årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t, i avvaktan på slutförandet av viss utredning i ärendet, föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde varda riksdagen förelagd, för stationerande under vintermånaderna 1926—1927 av ett armerat ångfartyg vid rikets kuster för åstadkommande av ordning och skydd vid fiskets bedrivande beräkna för budgetåret 1926—1927 ett belopp av 41,000 kronor. Sedan berörda utredning numera verkställts, anhåller jag att få underställa ärendet Kungl Maj:ts prövning.

Bevakningen av svenskt område mot intrång från utländska fiskares sida har under senare år varit av mera tillfällig natur. Vid sidan av sina egentliga uppgifter hava dock fartyget Skagerak och ett armerat ångfartyg, kanonbåten Svensksund, använts för dylik bevakning.

Seglationstiden för fartyget *Skagerak* har under senare år utgjort tio månader, därav fem månader till sillrekognosceringar och fem månader i de internationella havsundersökningarnas tjänst samt för andra vetenskapliga och praktiska undersökningar ävensom för tillsyn och bevakning vid Sveriges havsfisken. Enligt av Kungl. Maj:t den 17 februari 1905 meddelade allmänna bestämmelser rörande detta fartyg må fartyget under månaderna maj—oktober varje år användas för tillsyn och bevakning vid Sveriges havsfisken med befogenhet för fartygets befälhavare att vid undersökningsfärder med fartyget under andra årstider jämväl utöva tillsyn och bevakning, dock att ifrågavarande tillsyn och bevakning icke må hindra verkställande med fartyget av de undersökningar, som böra utföras med detsamma. Fartyget har i överensstämmelse med omförmälda bestämmelser då och då använts för bevakning även under tiden november—april. Emellertid kan detta fartyg under vinterhalvåret, då sillfisket pågår och fartyget särskilt har till uppgift att genom rekognoscering underlätta fiskarenas uppsökande av sillen, svårligen mera permanent utöva jämväl bevakning.

Kanonbåten *Svensksund* har under en lång följd av år varit stationerad på västkusten under vintermånaderna för åstadkommande av ordning och skydd vid fiskets bedrivande, varvid den även använts för bevakning av svenskt territorium mot utländska fiskare. Tidigare omfattade dessa vinterexpeditioner i regel tiden från och med november till och med mars. På grund av särskild framställning om bevakning i södra Kattegat beviljade riksdagen 1913, 1914 och 1915 anslag, som beräknades för stationerande av ett armerat ångfartyg vid rikets kuster under tiden 15 oktober—31 mars. På grund av under kriget rådande förhållanden kommo från och med vintern 1914—1915 under några år icke några expeditioner till stånd för ifrågavarande ändamål. När sedermera expeditionerna från och med vintern 1919—1920 återupptagits, hava tiderna för dem betydligt förkortats. Under de senaste åren hava expeditionerna vanligen pågått endast 2 à 3 månader med början vid nyåret. Kostnaderna för kol, olja och sjötillägg under expeditionerna ävensom för fartygets ut- och avrustning hava bestritts från för ändamålet under nionde huvudtiteln särskilt anvisade anslag. Senast har riksdagen för stationerande under tre av vintermånaderna 1925—1926 av ett dylikt fartyg vid rikets kuster anvisat för innevarande budgetår ett extra reservationsanslag av 29,400 kronor.

Såsom nyss nämnts har Svensksunds seglationstid plägat omfatta årets första månader. Då emellertid olovligt trålfiske bedrivits jämväl under årets senare del, har tidvis även då måst anordnas tillfällig bevakning, och vill jag i detta ämne bringa i erinran, att Kungl. Maj:t den 13 november 1925 med anledning av framställning av lantbruksstyrelsen föreskrivit att,

därest i samband med övningar, som under hösten 1925 skulle i Öresund företagas med flottans fartyg, sådant fartyg beordrades avpatrullera kuststräckan upp emot Falkenberg för övervakande att obehörigt fiske ej därstädes ägde rum på svenskt territorium, kostnaderna för kol och olja, som åtginge för fartyget under dylik bevakningsfärd, skulle intill ett belopp av fyratusen kronor gäldas av nionde huvudtitelns anslag till extra utgifter.

Såsom jag redan under förberörda punkt av årets statsverksproposition framhöll har lantbruksstyrelsen i skrivelse den 29 augusti 1925 gjort framställning om beredande av anslagsmedel till belopp av 27,535 kronor för utrustande av ett flottans fartyg för ifrågavarande ändamål även vintern 1926—1927 under en tid av omkring 3 månader. Sedermera har styrelsen i skrivelse den 12 november 1925 — med anledning av då förekommande olagliga intrång å svenskt fiskevatten, vilket kunde förväntas inträffa jämväl under vintern 1926—1927 — hemställt, att hos riksdagen måtte äskas ett till 40,955 kronor förhöjt belopp för att därigenom möjliggöra en utökning av fartygets seglationstid att omfatta 5 månader, nämligen november och december 1926 samt januari—mars 1927.

Med anledning av bland annat denna framställning anmodade dåvarande t. f. chefen för jordbruksdepartementet den 28 november 1925 lantbruksstyrelsen att utreda, huruvida icke dels en mera effektiv men tillika billigare bevakning än genom den för ändamålet hittills använda kanonbåten Svensksund skulle kunna anordnas samt dels även andra åtgärder mot nyssnämnda olaga fiske kunde anses erforderliga, ävensom att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag i ämnet.

I med anledning härav den 5 januari 1926 avlåten skrivelse anför *lantbruksstyrelsen* följande.

Lantbruksstyrelsen finge till en början framhålla, att, såvitt styrelsen hade sig bekant, olagligt trålfiske på svenskt territorium icke bedrivits av svenska fiskare under senare år. Överhuvud taget torde kunna sägas, att om svenska fiskare idkade olagligt trålfiske på svenskt fiskevatten, förekomme detta blott i rena undantagsfall. Den bevakning, varom här vore fråga, torde därför i realiteten inskränka sig så gott som uteslutande till en bevakning mot utländska fiskare.

Då lantbruksstyrelsen avgav sin framställning i ärendet den 12 november 1925, hade styrelsen haft under övervägande, huruvida icke en effektiv bevakning kunde åstadkommas utan att anlita Svensksund. Sålunda framhölls i framställningen, att undersökningsfartyget Skagerak då och då under vinterhalvåret använts till bevakning, men att det svårligen under nämnda del av året kunde mera permanent utöva bevakning. Fartyget hade nämligen under denna tid utom undersökningsarbeten även att genom en systematisk rekognoscering underlätta sillfiskarenas uppsökande av sillen. Genom denna rekognoscering utförde fartyget ett i ekonomiskt avseende betydelsefullt och av fiskarena högt skattat arbete. Härigenom hade fisket under åren högst avsevärt ökats, varjämte fartyget även i det hänseendet varit till gagn för fiskarena, att de kunnat inbespara tid och driftkostnader. Därest Skagerak komme att användas till mera stadigvarande bevakningstjänst,

skulle icke blott dess rekognosceringsverksamhet omöjliggöras utan även undersökningsarbetena alltför mycket eftersättas. Lantbruksstyrelsen ansåge därför, att Skagerak icke borde annat än i undantagsfall användas till nu ifrågavarande bevakningstjänst.

Lantbruksstyrelsen hade vidare haft överläggningar med kustbevakningsinspektören vid tullverket för att söka få utrönt, huruvida icke tullverkets större bevakningsbåtar skulle, jämsides med sin egentliga uppgift, kunna utföra bevakning mot utländska trålfiskefartyg i södra Kattegat. Därvid hade emellertid tydligt framgått, att tullverkets båtmaterial vore alltför svagt för att med framgång kunna användas till bevakning av nu ifrågavarande slag. Särskilt saknade dessa båtar för dylik bevakning erforderlig sjövärdighet och fart. Ångtrålfartygen vore nämligen mycket sjödugliga fartyg och utövade sitt fiske även i hårt väder med grov sjö. Det torde därför få anses såsom uteslutet, att tullverkets båtar skulle kunna användas till bevakning mot utländska trålfiskare. På det hela taget kunde sägas, att denna bevakning vore av ganska maktpåliggande natur. Erfarenheten från den bevakning, som hösten 1925 utövats dels av undersökningsfartyget Skagerak och dels av flottans jagare, torde också hava visat, att för bevakningen i fråga erfordrades armerade fartyg, som kunde göra god fart.

En bevakning med kanonbåten Svensksund torde få anses fullt effektiv. Lantbruksstyrelsen vore icke i tillfälle att bedöma, om en bevakning med något annat flottans fartyg skulle bliva billigare än med Svensksund. Denna fråga torde endast kunna avgöras av de marina myndigheterna. Det finge dock framhållas, att Svensksund under alla förhållanden borde utrustas för sina sedvanliga expeditioner till västkusten under januari och februari. Dess närvaro därstädes vore nämligen vid nämnda tid påkallad för eventuell isbrytning, upptagning av sjunkna eller grundstötta fiskebåtar m. m., vilka arbeten icke torde kunna utföras av något av flottans mindre fartyg såsom torped- eller vedettbåtar.

Vad anginge frågan huruvida andra åtgärder mot ifrågavarande olaga fiske kunde vara erforderliga, så kunde styrelsen icke finna andra utvägar till förhindrande av detta intrång på svenskt område än genom den av styrelsen föreslagna bevakningen med ett armerat ångfartyg.

Med stöd av det anförda ansåge sig lantbruksstyrelsen böra vidhålla sitt i framställningen den 12 november 1925 i ärendet framställda förslag.

Anmodade att yttra sig i frågan, huruvida icke genom annat flottans fartyg än Svensksund en effektiv men tillika billigare bevakning skulle kunna anordnas, hava *marinförvaltningen* och *chefen för marinstaben* i gemensam skrivelse den 4 februari 1926 anfört följande.

Under den tid, ungefärligen januari—februari, då kanonbåten Svensksund de senaste åren varit stationerad vid västkusten för övervakande av fisket, kunde en effektivare men tillika billigare bevakning icke anordnas med annat flottans fartyg. Anledningen härtill vore att, om man för ifrågavarande ändamål skulle avse annat fartyg, billigare i driften än Svensksund, skulle varken utförande av isbrytning eller möjlighet att bärga sjunkna eller grundstötta fiskebåtar kunna påräknas.

För förhindrandet av olaga fiske under tiden november—december torde kunna ifrågasättas att använda jagare eller eventuellt Svensksund. Mindre fartyg, såsom torpedbåtar och vedettbåtar, vore för ifrågavarande ändamål icke tillräckligt sjödugliga, särskilt vid det förhållandet att ångtrålfartygen,

såsom i lantbruksstyrelsens skrivelse den 5 januari 1926 framhållits, utövade sitt fiske även i hårt väder med grov sjö.

I händelse för övningsändamål rustade jagare skulle komma till användning borde, med hänsyn såväl till bevakningens effektiva bedrivande som till att dessa fartygs gemensamma övningar icke skulle behöva i allt för hög grad tillbakasättas, två sådana avses för ändamålet i fråga. Detta nödvändiggjorde icke, att driftkostnaderna för själva bevakningen utökades, men medförde en något större kostnad för avlöning till den ombord tjänstgörande personalen. Då bevakningen huvudsakligen torde behöva förläggas mellan Kullen och strax nord Halmstad, syntes det erforderligt och med hänsyn till jagarnas fart tillräckligt att i fråga om dessa räkna med en sammanlagd gångtid av 60 timmar i månaden.

Vad anginge Svensksund torde böra beräknas ungefärligen samma kostnader som då fartyget användes för lämnande av bistånd åt det svenska fisket.

Kostnaderna för bevakning mot olaga fiske under *november—december* kunde i anslutning härtill beräknas sålunda:

Två jagare:

Ökning i kostnaderna, beroende på ovannämnd gångtid och mindre ökning i sjötillägget	kronor	10,000 [1]
Ökat underhåll på grund av slitning av materielen	»	5,000 [2]
summa	kronor	15,000.

Svensksund:

Sjötillägg, kol, materialutredning m. m.	kronor	12,970
Ökat underhåll på grund av slitning av materielen à 1,000 kronor per månad	»	2,000
summa	kronor	14,970,
avrundat till	»	15,000.

Kostnaderna skulle under ovannämnda förutsättningar sålunda ställa sig lika höga vid användande av jagare som vid användande av Svensksund. Det förra sättet för bevakningens utförande vore emellertid betydligt effektivare, därigenom att en jagares fart vid utförandet av tjänsten i fråga kunde beräknas vara minst dubbelt så stor som Svensksunds, vilket vore av stor nytta, enär trålare, som upptäcktes bedriva olaga fiske, ej borde hinna förflytta sig utanför sjögränsen, innan bevakningsfartyget komme tillstädes. Dessutom medförde två fartyg den fördelen, att det ena alltid torde kunna beräknas vara klart för användning, under det att, om endast ett fartyg disponerades, detta vid det kritiska tillfället kunde vara förhindrat att utgå till följd av pannrengöring o. d. Vid särskilda tillfällen, då så erfordrades, kunde båda jagarna dessutom användas för bevakningen.

[1] Detta belopp vore i verkligheten beräknat till 13,510 kronor men hade minskats med 3,510 kronor, enär detta senare belopp på grund av den ökade övning under gång personalen under bevakningen erhölle, ansågs böra ersättas av anslaget till flottans krigsberedskap och övningar.

[2] Kostnaderna för denna slitning beräknades till 2,500 kronor per jagare och månad men hade endast upptagits för 1 jagare, enär i regel blott ett sådant fartyg åt gången avsågs att bestrida bevakningen.

Beträffande förevarande kostnader för *Svensksund* under månaderna *januari och februari* vore dessa följande:

Sjötillägg, kol, matierialutredning m. m.	kronor	13,640
Ut- och avrustningskostnader	»	7,000 [1]
Ökat underhåll på grund av slitning av materielen à 1,000 kronor per månad	»	2,000
summa	kronor	22,640,
avrundat till	»	22,650.

Vad anginge bevakningen under *mars* månad uppginge samtliga kostnader, beräknade enligt samma grunder, som ovan tillämpats för månaderna november och december, till:

för *Svensksund*	kronor	7,350
» *två jagare*	»	7,500.

För användandet av en grupp jagare under november—december månader på sätt ovan närmare framhållits förelåge, enligt vad som framgått av gemensamt med högste befälhavaren över kustflottan verkställd undersökning, intet hinder, för så vitt erforderliga medel kunde ställas till förfogande å annat anslag än under fjärde huvudtiteln. Vad åter bevakning under *mars* månad beträffade, kunde densamma ej lämpligen uppdragas åt jagare från kustflottan, vars övningar därigenom skulle bliva alltför mycket lidande. Det syntes därför mer ändamålsenligt, att Svensksund — som under alla förhållanden förutsattes vara på expedition under januari och februari — fortsatte denna under erforderlig tid in i mars månad, särskilt som kostnaderna för Svensksund icke ställde sig dyrare.

Med ovan ifrågasatta anordning för bevakningen under tiden *november—mars* skulle sålunda sammanlagt erfordras ett anslag på (15,000+22,650+7,350=) *45,000 kronor.*

För den händelse jagare komme till användning för bevakningsändamål och under sådan tjänstgöring komme att röna skada, som icke kunde hänföras till ovan angiven slitning av materielen, exempelvis genom kollision eller vid gång genom is, förutsattes, att fjärde huvudtiteln skulle gottgöras kostnaderna för jagarnas iståndsättande från annat anslag än under nämnda huvudtitel efter för varje gång gjord särskild framställning.

I anledning av vad marinförvaltningen och chefen för marinstaben sålunda anfört har *lantbruksstyrelsen* i den 11 februari 1926 avgivet remissutlåtande anfört:

»Då lantbruksstyrelsen i sina framställningar i ärendet den 29 augusti och 12 november 1925 beräknat kostnaderna för stationerandet vid rikets västkust av kanonbåten Svensksund, har styrelsen utgått från att endast kostnaderna för kol, olja och sjötillägg samt för ut- och avrustning skulle, såsom hittills varit fallet, bestridas från under nionde huvudtiteln beviljade medel. Enligt skrivelse från marinförvaltningen den 19 augusti 1925 till chefen för sjöförsvarets kommandoexpedition, varom lantbruksstyrelsen erhållit kännedom, beräknades dagskostnaden för Svensksund under januari och februari 1926 till 220 kronor och för mars till 205 kronor, allt under förutsättning av 5 timmars daglig gång. Med dessa uppgifter och med en beräknad kostnad för ut- och avrustning av 8,200 kronor uppskattade styrel-

[1] Dessa kostnader hade här medtagits, enär Svensksund under alla förhållanden förutsattes bliva rustad för bevakningsändamål januari och februari månader.

sen totalkostnaden för månaderna januari—mars till 27,535 kronor. Med samma dagskostnad för november och december som för januari och februari skulle kostnaden för expeditionens utsträckning jämväl till de båda förstnämnda månaderna ökas med 13,420 kronor eller till 40,955 kronor.

I sitt den 4 februari 1926 i ärendet gemensamt avgivna yttrande hava marinförvaltningen och chefen för marinstaben vid sina kostnadsberäkningar utgått från, att även kostnader för materialutredning och ökat underhåll på grund av slitning av materialen skulle utgå från anslag under nionde huvudtiteln. Däremot hava nämnda myndigheter beräknat ut- och avrustningskostnaden för Svensksund till 7,000 kronor, under det att lantbruksstyrelsen efter upplysning från sjöförsvarets kommandoexpedition upptagit denna post, inberäknat dyrtidstillägg, till 8,200 kronor.

Kostnaderna för Svensksunds stationerande vid västkusten under januari—mars månader — i den mån de belöpa sig på anslag från nionde huvudtiteln — ställa sig sålunda enligt lantbruksstyrelsens och de marina myndigheternas beräkningar på följande sätt:

	Enligt lantbruksstyrelsen	Enligt marinmyndigheterna
Dagskostnader för januari—februari	kronor 12,980	
» » » » jämte materialutredning		kronor 13,640
Dagskostnad för mars	» 6,355	» 6,350
Ut- och avrustningskostnad	» 8,200	» 7,000
Ökat underhåll		» 3,000
summa	kronor 27,535	kronor 29,990,
avrundat		» 30,000.

Kostnaderna för Svensksund under november och december hava av lantbruksstyrelsen i dess framställning den 12 november 1925 med en dagskostnad av 220 kronor beräknats till 13,420 kronor. Då på grund av mindre sjötillägg dagskostnaden för november ej torde böra räknas högre än till 205 kronor, hade dessa kostnader rätteligen kunnat beräknas till 12,970 kronor. De marina myndigheterna hava också kommit till samma belopp, vartill de lägga kostnaderna för ökat underhåll med 2,000 kronor, så att sammanlagda kostnaden för november och december enligt deras beräkning skulle bliva 14,970 kronor eller i avrundat tal 15,000 kronor.

För Svensksunds stationerande vid västkusten under tiden november—mars skulle alltså kostnaderna å nionde huvudtiteln enligt lantbruksstyrelsens beräkning belöpa sig till (27,535 + 12,970 =) 40,505 kronor och enligt marinmyndigheternas uppskattning till (30,000 + 15,000 =) 45,000 kronor.

För tiden januari—mars utgöra motsvarande kostnader respektive 27,535 kronor och (22,650 + 7,350 =) 30,000 kronor.

Kostnaderna för detachering av två jagare till bevakning under november och december beräknas av de marina myndigheterna till 15,000 kronor, däri inberäknade 5,000 kronor till ökat underhåll. Om således av anslag från nionde huvudtiteln endast skulle utgå kostnaderna för kol, olja och sjötilllägg, skulle två jagare, som då skulle draga 10,000 kronor, ställa sig billigare än Svensksund, som skulle kosta 12,970 kronor. Under denna förutsättning skulle sammanlagda kostnaderna för två jagare under november—december och för Svensksund under januari—mars, i den mån de skulle täckas av anslag under nionde huvudtiteln, bliva (10,000 + 27,535 =) 37,535 kronor.

I sitt i ärendet avgivna utlåtande den 5 januari 1926 har styrelsen

framhållit, att en bevakning med Svensksund under november—december torde få anses fullt effektiv. Självfallet torde emellertid vara, att en bevakning med två jagare skulle bliva ännu skarpare. Då vidare kostnaderna i deras helhet för två jagare enligt de marina myndigheternas beräkningar icke bliva högre än för Svensksund, synes en bevakning med två jagare under november och december vara att föredraga.

Härvid torde dock böra fästas visst avseende därvid, att de marina myndigheterna förutsätta, att om jagare vid användning för bevakning komme att röna skada, som icke kunde hänföras till slitning av materielen, exempelvis genom kollision eller vid gång i is, fjärde huvudtiteln gottgöres kostnaderna för jagarnas iståndsättande från annat anslag än under nämnda huvudtitel efter för varje gång gjord särskild framställning. Risken av dylika skador för Svensksund torde vara ganska ringa.»

Departementschefen. Det under senare tid av utländska trålfartyg inom svenskt territorium vid rikets västra kust idkade olagliga fiske torde nödvändiggöra en utsträckning av den bevakning mot dylikt intrång, vilken sedan åtskilliga år tillbaka varit anordnad genom dels fartyget Skagerak och dels kanonbåten Svensksund. Medan bevakningen under sommarhalvåret, då fartyget Skagerak i viss utsträckning står till förfogande, fungerat något så när nöjaktigt, hava bristfälligheterna i densamma under vinterhalvåret varit tydligt märkbara, i det att något för bevakning avsett fartyg i allmänhet icke stått till buds under särskilt månaderna november, december och mars. För avhjälpandet av dessa bristfälligheter hava de i ärendet hörda myndigheterna enat sig om att förorda, att bevakningen under november och december ombesörjes av tvenne jagare samt under, förutom januari och februari, jämväl mars månad av kanonbåten Svensksund. Enär denna anordning utan att ställa sig kostsammare blir mera effektiv, än om bevakningen under samtliga fem månader skulle bestridas av Svensksund, vill även jag förorda densamma.

Vidkommande kostnaderna för en bevakning enligt nyssangivna grunder hava desamma av de marina myndigheterna beräknats till i runt tal 45,000 kronor. I detta belopp äro inräknade kostnader, förutom för kol, olja och sjötillägg samt ut- och avrustning, jämväl för materielutredning och ökat underhåll på grund av slitning. Ur principiell synpunkt tala givetvis vissa skäl för att åtminstone viss ersättning för ökat underhåll på grund av slitning av fartyg m. m. uppföres som kostnad för ifrågavarande bevakning. Enär det emellertid är synnerligen svårt att avgöra såväl slitningens verkliga omfattning som ersättningens fördelning mellan fiskebevakningen och manskapsutbildningen, anser jag mig dock, med hänsyn till att motsvarande kostnad ej förut tagits i betraktande vid beräknande av anslag under nionde huvudtiteln för detta ändamål, ej böra förorda, att denna post nu medtages vid avvägandet av anslagsbehovet. Under sådana omständigheter synes mig den av lantbruksstyrelsen i utlåtandet den 11 februari 1926 framlagda beräkningen, slutande på i avrundat tal 37,500 kronor, kunna godtagas. Liksom hittills bör proviantkostnaden under expeditionerna bestridas av medel till utgifter för sjöförsvaret.

Beträffande ersättningen för den skada, som under bevakningens utövande kan komma att vållas bevakningsfartygen genom kollision eller gång i is m. m., synes mig riktigt, att densamma bestrides genom anslag å nionde huvudtiteln, men torde dylik anslagsfråga böra upptagas till särskild prövning i eventuellt förekommande fall.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att för stationerande under vintermånaderna 1926—1927 av bevakningsfartyg vid rikets kuster för åstadkommande av ordning och skydd vid fiskets bedrivande anvisa för budgetåret 1926—1927 ett *extra reservationsanslag* av ..... kronor 37,500.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Hugo Nordlander.